

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 18 februari 2002

om tillstånd för Frankrike att förlänga tillämpningsperioden för en nedsatt punktskattesats för "traditionell" rom som framställs i landets utomeuropeiska departement

(2002/166/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 299.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom ett beslut av rådet av den 30 oktober 1995 fick Frankrike tillstånd att för "traditionell" rom som framställs i landets utomeuropeiska departement tillämpa en lägre punktskattesats än den fulla skattesatsen för etylalkohol.
- (2) Beslutet fattades i avvaktan på verkan av de befintliga åtgärderna för att öka konkurrenskraften för produktionskedjan sockerrör-socker-rom i de franska utomeuropeiska departementen och med beaktande av följderna av avskaffandet av tullkvoterna vid import av rom med ursprung i AVS-staterna. Beslutet upphör att gälla den 31 december 2002.
- (3) I det memorandum som ingetts av Frankrike angående de åtgärder som bör genomföras inom ramen för artikel 299.2 i fördraget beträffande gemenskapens yttersta randområden framhåller Frankrike att det är nödvändigt att bevara den skattebestämmelse som gäller för traditionell rom som saluförs på den franska fastlandsmarknaden.
- (4) Med beaktande av översynen av den gemensamma organisationen av marknaden för socker 2001 och avvecklingen av tullskyddet för spritdrycker 2003 är det fortfarande inte möjligt att enbart genom de gemenskapsåtgärder och de nationella åtgärder som vidtas för att förbättra konkurrenskraften för produktionskedjan sockerrör-socker-rom i de franska utomeuropeiska departementen uppnå en sådan konkurrenskraft att Frankrike kan anpassa beskattningen av traditionell rom som framställs i landets utomeuropeiska departement.
- (5) Med tanke på att avsättningsmöjligheterna på den lokala marknaden är begränsade kan brännerierna i de franska utomeuropeiska departementen fortsätta sin verksamhet endast om de lyckas behålla sin marknadsandel på det franska fastlandet, där de avsätter en betydande del (mer än 50 %) av sin totala romproduktion. Utvecklingen på gemenskapens marknad visar att konkurrensen från rom som inte har sitt ursprung i gemenskapen till stor del bidragit till minskningen av de mängder rom med

⁽¹⁾ EGT C 270 E, 25.9.2001, s. 148.

⁽²⁾ Yttrandet avgivits den 7 februari 2001 (ännu ej offentliggjorts i EGT).

ursprung i de franska utomeuropeiska departementen som saluförs på gemenskapsmarknaden. På en marknad med en tillväxt på 28 % (genomsnittet fastställt för perioden 1986–1999) har AVS-ländernas andel ökat med 64,3 % och tredje lands med 64,5 %. Under samma tidsperiod minskade de franska utomeuropeiska departementens andel med 22,4 %. År 1999 fördelade sig marknadsandelarna för rom som säljs på gemenskapens marknad på följande sätt: 64,7 % för rom från AVS-länderna (dvs. 346 084 hektoliter ren alkohol), 15,5 % för rom från andra tredje länder (dvs. 82 706 hektoliter ren alkohol) och 19,8 % för rom från de franska utomeuropeiska departementen (dvs. 105 950 hektoliter ren alkohol, varav 85 000 hektoliter för den franska fastlandsmarknaden). Denna bristande konkurrenskraft på gemenskapens marknad, vilken huvudsakligen beror på högre priser för saluföringen, har sitt ursprung i skillnaden i självkostnadspris mellan den rom som framställs i de franska utomeuropeiska departementen och den rom som framställs utanför gemenskapens territorium. För rom från de franska utomeuropeiska departementen bör i det här fallet särskilt inköpskostnaden för sockerrör på den lokala marknaden (4 till 6 gånger högre än de priser som gäller utanför gemenskapens territorium) samt kostnaden för arbetskraft (3 till 3,5 gånger högre än kostnaden i tredje land) betonas. I framtiden kommer denna bristande konkurrenskraft att bli ännu mera uttalad genom att självkostnadspriset för rom kommer att inbegripa kostnader för att produktionsenheterna för rom i de franska utomeuropeiska departementen skall uppfylla gemenskapens miljönormer. Endast tack vare den franska fastlandsmarknaden, där särskilda skattebestämmelser, vilka möjliggör en kompensation för konkurrensproblemet till följd av högre självkostnadspris, gällt för rom från de franska utomeuropeiska departementen, har det varit möjligt att bevara romproduktionen i dessa departement.

- (6) Med beaktande av omsättningens omfattning och det antal arbetstillfällen som berörs är produktionskedjan socker-sockerrör-rom i de franska utomeuropeiska departementen oundgänglig för den ekonomiska och sociala jämvikten i departementen. I de tre departement som berörs mest, dvs. Réunion, Guadeloupe och Martinique, svarar produktionskedjan för en årlig omsättning på mer än 228 673 526 euro och cirka 40 000 arbetstillfällen (varav 22 000 direkta arbetstillfällen).
- (7) Det är därför nödvändigt och motiverat att Frankrike med avvikelse från artikel 90 i fördraget får fortsätta att tillämpa den nedsatta punktskattesatsen för "traditionell" rom som framställs i landets utomeuropeiska departement för att utvecklingen i departementen inte skall äventyras.
- (8) För att den inre marknadens integritet inte skall ta skada får som tidigare den mängd rom med ursprung i de franska utomeuropeiska departementen som får omfattas av denna åtgärd inte överstiga en nivå motsvarande de handelsströmmar som registrerats under de senaste åren.
- (9) Med beaktande av att de berörda ekonomiska aktörerna inom produktionskedjan sockerrör-socker-rom bör ges erforderlig rättslig säkerhet och med beaktande av avskrivningsperioden för utrustning och byggnader bör undantaget beviljas för en sjuårsperiod.
- (10) För att undantaget skall kunna beviljas för en sådan tidsperiod bör Frankrike emellertid inge en delrapport som gör det möjligt för kommissionen att bedöma om de skäl som berättigade till det skattemässiga undantaget kvarstår.
- (11) Detta beslut påverkar inte en eventuell tillämpning av artiklarna 87 och 88 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avvikelse från artikel 90 i fördraget får Frankrike tillstånd att för "traditionell" rom som framställs i landets utomeuropeiska departement förlänga tillämpningstiden på det franska fastlandet för en lägre punktskattesats än den fulla skattesats för alkohol som fastställs i artikel 3 i rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 29.

Artikel 2

Det undantag som avses i artikel 1 skall omfatta endast sådan rom som definieras i artikel 1.4 a i rådets förordning (EEG) nr 1576/89 av den 29 maj 1989 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation och spritdrycker⁽¹⁾ och som framställs i de franska utomeuropeiska departementen av sockerrör som skördats på framställningsorten, har ett innehåll av andra flyktiga substanser än etylalkohol och metylalkohol som är lika med eller större än 225 gram per hektoliter ren alkohol samt har en verklig alkoholhalt som är lika med eller större än 40 volymprocent.

Artikel 3

1. Den nedsatta punktskattesatsen för den produkt som avses i artikel 2 skall gälla endast för en årlig kvot på 90 000 hektoliter ren alkohol.
2. Den nedsatta skattesatsen får understiga den minimiskattesats för alkohol som fastställs i rådets direktiv 92/84/EEG, men får inte vara mer än 50 % lägre än den nationella grundskattesatsen för alkohol.

Artikel 4

Senast den 30 juni 2006 skall Frankrike till kommissionen inge en rapport som gör det möjligt för kommissionen att bedöma om de skäl som berättigade till den nedsatta skattesatsen kvarstår.

Artikel 5

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 2003 till och med den 31 december 2009.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 18 februari 2002.

På rådets vägnar

J. PIQUÉ I CAMPS

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 160, 12.6.1989, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3378/94 (EGT L 366, 31.12.1994, s. 1).